

Středoevropská inflace: letní žár potrvá i na podzim

Radomír Jáč, Generali Investments CEE

Poslední měsíce jsou ve znamení růstu inflace na mnohaletá maxima. Cenové tlaky jsou letos jedním ze zásadních ekonomických témat. Úvahy, nakolik vysoká inflace představuje trvalejší hrozbu anebo zda je tažena přechodnými faktory, se objevují téměř denně. Toto na první pohled příliš časté omílání však má opodstatnění: na rozdíl od předchozích let je růst inflace výrazný a jde napříč střední Evropou. Dopadá na peněženky spotřebitelů a v rostoucí míře také na měnovou politiku.

Na inflační rizika zareagovala již řada regionálních centrálních bank: vedle Maďarska a ČNB začalo úroky zvyšovat také Rumunsko a Polsko. Ovšem ani mezi centrálními bankéři a ekonomy nepanuje shoda, zda na inflaci reagovat zpřísněním měnových podmínek. Vedle sporů v otázce trvanlivosti cenových tlaků je poukazováno také na globální výpadky v zásobování – především na dopad nedostatku čipů na výrobu automobilů a navazující odvětví coby riziko pro hospodářský růst. Inflaci táhnou nejen ceny komodit či náklady související s problémy v dodávkách. Průmysl hlásí rostoucí využití kapacit: za dodatečné zdroje je nutno si připlatit – což již signalizuje, že růst cen má širší základ. Především ale bují tlaky na straně poptávky: ta je silná napříč ekonomikami a k růstu ji táhne vývoj na trhu práce, rozpočtové impulzy a měnová politika, jež je nastavená ve většině případů v módu odpovídajícímu krizi, a nikoliv hospodářskému oživení. To vše povede k dalšímu růstu cen. Pomyslný letní inflační žár se přenesení i do podzimu.

V situaci, kdy reálné úrokové sazby zůstávají ve srovnání nejen s inflačním výhledem, ale i s cíli centrálních bank záporné, je zpřísnění měnových podmínek namístě a nemělo by být vnímáno coby destruktivní krok. Naopak: stabilizace střednědobých cenových očekávání v oblasti inflačního cíle je žádoucí i z pohledu udržení hospodářského růstu na solidní úrovni i v delším výhledu.